

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 26-06-55461 נעים נ' לשכת התעסוקה - משרד ראשי

1

לפני כב' השופטת אביגיל כהן, סגנית נשיא

המבקש: אור נעים

נגד

המשיבה: לשכת שירות התעסוקה

2

החלטה

3

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב – יפו (כב' הרשם הבכיר מיכאל שמפל) מיום 18.5.2026 בת"ק 38513-09-25 ולפיו נדחתה תביעה קטנה שהגיש המבקש נגד המשיבה לקבלת פיצוי בהתאם לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" או "חוק הספאס").

8

2. ענייננו בתביעה קטנה לקבלת פיצוי על סך 13,132 ₪ בגין משלוח 13 מסרונים לטלפון הנייד של המבקש מטעמה של המשיבה.

10

11

3. בכתב התביעה טען המבקש, כי אינו צורך את שירותי המשיבה מאז חודש מרץ 2024 וכי בין התאריכים 2.4.23 ל-7.9.25 קיבל עשרות מסרונים ומיילים המהווים דברי פרסומת מהמשיבה. לטענתו, המסרונים לא כללו הנחיה כיצד להסירו מרשימת התפוצה, בניגוד לחוק, וחרף שלוש הודעות "הסר" ששלח ושיחת טלפון ביום 5.6.25 בה ביקש להסירו, המשיבה המשיכה לשלוח לו הודעות. התביעה התמקדה ב-13 מסרונים שהתקבלו לאחר בקשת ההסרה הראשונה ביום 9.12.24.

17

עוד נטען כי חלק מהמסרונים כללו שיווק קורסים ושירותים בתשלום, המהווים "עידוד הוצאת כספים" וכן דברי תעמולה, ואף הזמנות להצטרף לקבוצות וואטסאפ לפרסומות נוספות. לטענת המבקש, המשיבה פעלה בעורמה ע"י שליחת הודעות ממספר חסוי ושימוש בקישורי פרוקסי, שהקשו על זיהוי זהותה ועל חסימתה.

21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 26-06-55461 נעים נ' לשכת התעסוקה - משרד ראשי

- 1 לכתב התביעה צורפו צילומי מסך של 13 המסרונים, בקשות ההסרה של המבקש, תמלול שיחה
2 טלפונית עם נציגת הנתבעת וצילום מסך מאתר הנתבעת.
3
- 4 **בכתב ההגנה טענה המשיבה כי** דין התביעה להידחות משני נימוקים מרכזיים. א) המשיבה
5 היא תאגיד סטטוטורי העונה להגדרת "**המדינה ומוסדותיה**" ולכן מוחרגת מהוראות החוק לפי
6 סעיף 30(א)(3) לחוק.
7 (ב) לחלופין, ההודעות שנשלחו אינן "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק, שכן אינן מופצות באופן
8 מסחרי ומטרתן לסייע לדורשי עבודה למצוא תעסוקה או הכשרה מקצועית, כחלק מחובתה על
9 פי חוק שירות התעסוקה, התשמ"ט-1959.
10 המשיבה הדגישה כי פעילותה הציבורית חנימית וממומנת ע"י המדינה, ואין בה כל ממד מסחרי
11 או רווח אישי. לטענתה, משלוח ההודעות הוא חובה חוקית, ולכן לא נדרשת הסכמת הנמען.
12 לחלופין, הסכמה זו ניתנת "מכללא" בעצם הרישום בשירות התעסוקה. המשיבה הוסיפה כי
13 המערער לא עמד בחובתו להקטין את נזקו, ולא פנה אליה ישירות בבקשה להסרה מוקדם יותר,
14 וכי תגובות "הסר" ששלח לא התקבלו אצלה שכן מסרונים אינם מיועדים למשלוח תגובות, וכי
15 התובע פנה לראשונה רק ביום 5.6.25.
16 המשיבה עוד ציינה כי התובע היה רשום אצלה כדורש עבודה עד ליום 7.3.24, ונותר פעיל
17 במאגרי המידע עקב הגשת כתבי ערר שנדונו ביום 16.12.24, וערעורים נוספים לבית הדין
18 האזורי לעבודה שטרם נדונו.
- 19
- 20 4. דיון בבית משפט לתביעות קטנות התקיים ביום 15.2.26, בו נכחו והעידו המבקש – התובע
21 ונציגת המשיבה – הנתבעת.
22
- 23 5. **בפסק הדין מיום 18.5.2026**, דחה בימ"ש קמא את תביעת המבקש כאמור, וקיבל את טענות
24 המשיבה, הן לעניין היותה מוסד ממוסדות המדינה והן לעניין סיווג ההודעות.
25 בימ"ש קמא קבע כי המשיבה, על אף שהיא תאגיד סטטוטורי, נחשבת "מוסד ממוסדות
26 המדינה" ועל כן מוחרגת מתחולת הוראות החוק. בהקשר זה, הסתמך בימ"ש קמא על פסק דין
27 שניתן בבית משפט לתביעות קטנות בנצרת בת"ק 42725-05-21 **מרגלית נ' לשכת התעסוקה –**
28 **מדינת ישראל** שצורף לכתב ההגנה.
29 עוד נקבע כי המסרונים שנשלחו לתובע אינם מהווים הודעות ספאם כמשמעותן בחוק, שכן
30 אינם מופצים באופן מסחרי ומטרתם לסייע לדורשי עבודה.
31 לא נפסקו הוצאות משפט, בשים לב לזהות הנתבעת.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 26-06-55461 נעים נ' לשכת התעסוקה - משרד ראשי

על פסק הדין הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי.

6. בקשת רשות הערעור טוען המבקש כי ביהמ"ש קמא שגה בקביעתו כי המשיבה, בהיותה תאגיד סטטוטורי, נהנית מחסינות מוחלטת מהוראות חוק הספאס. לטענתו, חסינות זו מוגבלת למסרים אופרטיביים, חיוניים או דחופים, ואינה חלה על מסרים שיווקיים או מסרי תעמולה, במיוחד בהיעדר קשר אקטיבי בין המשיבה למבקש. פרשנות זו, לשיטת המבקש, מרוקנת מתוכן את תכלית החוק ופוגעת בזכות לפרטיות.

עוד טוען המבקש כי ביהמ"ש קמא שגה בסיווג ההודעות שנשלחו אליו, וקבע כי אינן מהוות "דבר פרסומי" כהגדרתו בחוק. לטענתו, הודעות שהזמינו לקורסים בתשלום, אף אם מסובסדים, מהוות "עידוד הוצאת כספים" ובכך נכנסות לגדר "דבר פרסומי". המערער מוסיף כי הסתמכות בית המשפט קמא על עניין מרגלית לעיל הייתה שגויה, שכן בניגוד למקרה שם, המערער לא היה דורש עבודה פעיל או צרך את שירותי המשיבה בעת קבלת ההודעות.

בנוסף, טען המבקש כי המשיבה הפרה את חובתה החוקית לאפשר לו להסיר עצמו מרשימת התפוצה, והתעלמה מבקשות הסרה מפורשות ששלח, לרבות באמצעות שיחת טלפון. לטענתו, פתיחת תיק הדיוור מחדש באופן אוטומטי בעקבות הגשת ערר מינהלי יוצרת "אפקט מצנן" פסול וכי המשיבה הפרה את חובת ההגינות המוגברת שלה בכך שהתעלמה מבקשות הסרה חוזרות ונשנות.

7. דין בקשת רשות הערעור להידחות אף ללא צורך בתשובת המשיבה, וזאת מהנימוקים כדלקמן:

א. בית משפט לתביעות קטנות נועד לפתיחת שיערי בית משפט בפני "האזרח הקטן", כך שיתאפשר לו לנהל הליך זמין, יעיל ומהיר לבירור התביעה בסכום שאינו גבוה יחסית. מטרה זו מתממשת ע"י פישוט הליכי דיון וגמישות בסדרי דין ודיני ראיות. ראה תקנות 9 ו-13 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (בדרי דין), התשל"ז-1976 וסעיף 62 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984.

ב. על פסק דין שניתן בבית משפט לתביעות קטנות אין זכות ערעור. רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות ניתנת רק במקרים חריגים, עת נעשה לאחד הצדדים עוול קשה או כאשר מתמודדת שאלה משפטית בדרגת חשיבות גבוהה ביותר. ראה למשל: רע"א 46813-05-25 גלרי ר.פ. בע"מ נ' מוטיב, פסקה 6 (1.1.2026); רע"א 75682-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 06-26-55461 נעים נ' לשכת התעסוקה - משרד ראשי

09-25 סבג נ' פלונית (11.12.2025); רע"א 57935-01-25 דוידוב נ' ליסקאר, פסקה 20
(20.2.2025).

גם בתביעות מכוח חוק הספאם ניתנת רשות ערעור רק במקרים חריגים. ראה: רע"א 1231/17
רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ, פסקה ז' (20.4.17).

זאת ועוד, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו בערכאה
הדיונית אלא במקרים חריגים בלבד. ראה מיני רבים: ע"א 2705/23 עזבון המנוח תאופיק יונס
ואח' נ' רשות מקרקעי ישראל, פסקה 42 (1.12.25); ע"א 38351-08-25 לנסר הנדסה בע"מ נ'
רימגא יזמות וניהול בע"מ, פסקה 17 (18.9.2025); רע"א 31350-07-25 פסטינגר נ' דגן, פסקה
3 (20.8.25).

ומן הכלל אל הפרט-

במקרה דנן, גם אילו לא היה נקבע ע"י בית משפט קמא כי המשיבה מוחרגת מתחולת הוראות
החוק משום שחוסה תחת הגדרת "המדינה ומוסדותיה", עיקר המחלוקת נסובה סביב השאלה
האם המסרונים שנשלחו על ידי המשיבה למבקש מהווים "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א
לחוק.

בסעיף 30 א (א) לחוק, הוגדר "דבר פרסומת":

**"דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות
או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת
תרומה או תעמולה;**

אכן, חלק מההודעות כללו התייחסות לקורסים או הכשרות הכרוכות בתשלום, כפי שהמבקש
טען. יחד עם זאת, יש לבחון את תכלית ההודעות ואת מהות הגוף השולח. המשיבה, לשכת
התעסוקה, פועלת מכוח חוק שירות התעסוקה ותפקידה לסייע לאזרחים למצוא עבודה
ולהשתלב במעגל התעסוקה. פעילות זו, על אף שייתכן ותכלול הפניה לשירותים בתשלום מצד
גורמים חיצוניים, אינה נעשית "באופן מסחרי" במובן של השאת רווחים למשיבה עצמה.

מטרתה העיקרית של המשיבה אינה קידום מכירות מסחריות, אלא מילוי תפקידה הציבורי.
ההודעות, גם כשהן מפנות לקורסים בתשלום או יש בהן אלמנט שיווקי עבור הקורסים האלו,
נועדו לקדם את מטרת השתלבותם של מחפשי עבודה בשוק העבודה, ולא להוות פרסומת
מסחרית גרידא. בנסיבות אלה, אין לראות בהודעות אלו "דבר פרסומת" כמשמעותו בחוק, שכן
המרכיב המסחרי אינו המטרה העיקרית או הישירה של המשיבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 26-06-55461 נעים נ' לשכת התעסוקה - משרד ראשי

ביהמ"ש העליון נדרש כאמור לסוגיית חוק התקשורת עוד בפסק הדין הוטיק ברע"א 1954/14
אילן חזני נ' שמעון הנגדי [פורסם בנבו] (4/8/14) [להלן: "**עניין חזני**"], שם נערך דיון, בין היתר,
 בנוגע לתכליתו של חוק התקשורת ומטרותיו.

בסעיף 2 לפסק הדין בעניין חזני, מפרט כב' השופט פוגלמן 5 סוגי בעיות הנגרמות ממשלוח
 הודעות ספאם – "דואר זבל":

(1) בעיות הנוגעות לתוכן של הודעות הפרסומות – יכולות להכיל מידע שקרי או פוגעני המגיע
 לנמען שאינו חפץ בו (פרסום אתרי הימורים, פורנוגרפיה ועוד).

(2) בעיות הנוגעות לפגיעה בפרטיות הנמען – כתובת הדואר האלקטרוני של הנמען הועברה
 לשולח ללא הסכמת הנמען ונעשה בה שימוש שלא בהסכמתו.

(3) בעיות הנוגעות לשימוש בדואר אלקטרוני כאמצעי תקשורת – בשל קלות ההפעלה והעלות
 הנמוכה. תופעת הספאם פוגעת ביעילות ובתועלת שהעסקים מפקים ממנו ופוגעת במסחר.

(4) העברת עלויות הפרסומים מן המפרסם אל הנמען – הנמען צריך לבזבז זמן רב על סינון
 והפרדה בין הודעות רצויות לאלו שאינן רצויות, ומטיל גם עלויות משמעותיות על ספקי
 התקשורת.

(5) פגיעה בצדדים שלישיים שאינם במעגל התקשורת שבין המפרסם לנמען: פגיעה במוניטין
 של גופים שכתובות הדואר שלהם משמשות מסווה למפרסמים.

ד. לא מצאתי כי בהודעות בגינן הוגשה התביעה ע"י המבקש ביחס למשיב מתקיימות מי
 מ"הבעיות" הללו.

יש לזכור, כי מספר הטלפון של המבקש לא הגיע לידי המשיבה "יש מאין" וכן היה נדרש לצורך
 משלוח הודעות בגין הליך הערר שניהל כנגד המשיבה.

ה. מקובלת עליי טענת המבקש לפיה היה על המשיבה לאפשר מנגנון הסרה מקבלת ההודעות, אך
 אינני מקבלת את טענת המבקש לכך שמשלוח ההודעות כנגד המשיבה יוצר "אפקט מצנן".
 אני סבורה, כי דווקא קביעה ולפיה הודעות מסוג זה, הן בגדר "דבר פרסומות" המוביל לפיצוי
 מכוח חוק התקשורת, היא זו שתמנע מציבור מחפשי העבודה מידע נחוץ בדבר השירותים
 העומדים לרשותם, ובכך יפגעו צורכי שירות לשכת התעסוקה, וזאת בניגוד לתכלית של חוק
 שירות התעסוקה ובניגוד לתכלית של חוק התקשורת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

רת"ק 26-06-55461 נעים נ' לשכת התעסוקה - משרד ראשי

1. למעלה מן הצורך, אציין כי יש לדחות את טענת המבקש לפיה הרחיב יתר על המידה בימ"ש קמא בפרשנותו בהחרגת לשכת התעסוקה מתחולת הוראות החוק משום שנכלל בהגדרת "המדינה ומוסדותיה".

דומה כי קביעת בית משפט קמא לפיה שירות התעסוקה, בהיותו תאגיד סטטוטורי הכפוף לפיקוחו של משרד הכלכלה, נמנה עם "המדינה ומוסדותיה" כמשמעותם בחוק, ומשכך אינו חוסה תחת תחולתו (כפי שנקבע בעניין מרגלית ואוזכר בפסק הדין קמא), היא נכונה.

אני סבורה כי אופיו הציבורי, תכליתו הבלתי מסחרית, הפיקוח הממשלתי החל עליו - כל אלה מבססים את מעמדו כמוסד מדינה.

אך משמצאתי לנכון לקבוע כי ההודעות אינן מהוות משלוח "דבר פרסומת" המנוגד לחוק הספאם, אינני קובעת מסמרות בסוגייה זו.

8. לסיכום:

א. לאור האמור לעיל, נדחית בקשת רשות הערעור.

ב. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ג. הערבון יוחזר למבקש.

ד. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' תמוז תשפ"ו, 25 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

אביגיל כהן, שופטת, סגנית הנשיא

